

PORTODEMOUROS (Vila de Cruces)

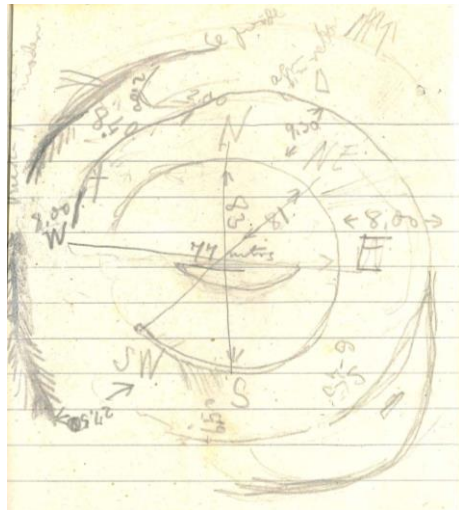
CADERNO Nº7 (FVAr, 261-2)

Capela do San Salvador XVIII, de Portodemouros.

Despois da capela de Portodemouros, despois km.27 comenza a rexión do piño e varía a paisaxe.

A eirexa de Ínsoa foi renovada.

Castro de Portodemouros no Kmtº. (en branco) (*debuxo do castro*).

No medio do castro unha faixa de terreo alongado de E-W sin cultivar. O resto é campo de centeo con declive N-S moi pronunciado a partir do terreo valdeiro do centro.

Folklore dado pol-o patrón San Miguel.

Debaixo da capela de Portodemouros vivían os mouros e viñan a beber ó río, q'inda esta o pasales do Santo. Tamén viviron nos castros de Petás.

Van ó río e alí se afunde, e no tempo de romería do Santo queda sin auga ningunha e pode pasarse en seco. No castro non vivían os mouros.

Castros como eles hai moitos. O que desexan os mouros é chegar a Porto de Mouros. Hai prata e ouro e xigantes que a gardan. Sal a galiña con

pitos, que tocaba un tambor. Hai outros dous castros de Petás. Alí hubo un chiste no tempo dos meus pais, que alí había esto e aquilo, e toparon p[rata]. Moito traballo. Os pasales pasos solleiros. En no nome que ten o sitio de un home. Estaba cavando [abrigado] debaixo d'unha pena e veu unha galiña con pitos, deu pitos e gaitas (chamábanlle o chos'co de Ponte) e contaba esto, e veu unha galiña con pitos.

En Cruces hay unhas cobas que din que foron vivendas. Chámanlle as cobas dos mouros.

Na igrexa de S. Salvador din que hay imaxe antiga e un cadro de mérito.

En Ollares non hai castro nin eirexa románica.

Sabrexo tampouco, nin castro.